

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/129/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622200960
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4622200960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.X.XXXX a C. B., nar. XX.X.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, deti rodičov – matky: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, D., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Lukášom Grežďom, so sídlom Stredánská 1537/14, Topoľčany, IČO: 42 370 175 a otca: E. B., nar. X.XX.XXXX, bytom D. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom C. F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, D., o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. TO-10P/81/2022-417 zo dňa 25.5.2023 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti
p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 25.5.2023, č.k. TO-10P/81/2022-417 výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/5/2017-184 zo dňa 10.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/32/2017-236 zo dňa 12.10.2017, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 6.11.2017 tak, že zvýšil výživovaciú povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 110 eur na sumu 160 eur mesačne a na maloletú C. zo sumy 90 eur na sumu 130 eur mesačne, u obidvoch s účinnosťou od 1.4.2022. Výrokom II. rozhodol o zročnom výživnom za čas od 1.4.2022 do 31.5.2023, ktoré u maloletej A. predstavuje 700 eur a u maloletej C. 560 eur, ktoré povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne na každé z detí spolu s bežným výživným do rúk matky, pod následkom straty výhody splátok. Ďalším výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č.k. 9P/164/2018-173 zo dňa 10.1.2019 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, ktorý vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2019 tak, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletými deťmi tak ako doteraz na základe uvedeného rozsudku s výnimkou styku počas nepárneho týždňa v stredu od 14.00 hod. do 18.00 hod., ktorý sa ruší. Výrokom IV. rozhodol o tom, že v ostatných častiach zostávajú uvedené rozsudky nezmenené. Výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine v spojení s § 121 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru

o dôvodnosti návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k obom maloletým deťom. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/5/2017-184 zo dňa 10.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/32/2017-236 zo dňa 12.10.2017 bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k obom maloletým deťom, keď týmito rozhodnutiami bolo zvýšené otcovi výživné s účinnosťou od 6.11.2017 na maloletú A. na 110 eur mesačne a na maloletú C. na 90 eur mesačne. V tejto súvislosti poukázal na to, že od poslednej úpravy výživného uplynula doba viac ako 4 rokov, počas ktorej došlo k takej zmene pomerov u všetkých účastníkov konania, ktorá odôvodňuje iné rozhodnutie o výške výživného. U maloletých detí táto zmena nastala v tom, že obidve sú už na druhom stupni základnej školy, prirodzene rastú, potrebujú viac stravy ako aj väčšie čísla oblečenia a obuvi, hygienické potreby a pod.. Pokiaľ ide o matku maloletých detí, tak u nej došlo k zmene pomerov v tom, že ku koncu roka 2022 prišla o prácu, odvtedy je evidovaná ako nezamestnaná, žije z dávok z nezamestnanosti. Pokiaľ ide o otca maloletých detí, tak u neho došlo k zmene pomerov v tom, že obchodné spoločnosti, ktorých je majiteľom dosahujú zisk, najmä spoločnosť I., H., ktorá vykazuje ročný obrat cez 260.000 eur, z čoho možno usudzovať, že otcov príjem sa oproti poslednému zvýšeniu výživného zvýšil. Rodičom žiadne vyživovacie povinnosti nepridudli. V rozhodnutí bolo ďalej uvedené, že súd prvej inštancie prihliadal na vek a odôvodnené potreby maloletých detí, ďalej na osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov, na zárobkové možnosti a schopnosti otca. K zvýšeniu výživného došlo u maloletej A. o 50 eur mesačne a u maloletej C. o 40 eur mesačne, u obidvoch s účinnosťou od 1.4.2022, t.j. od mesiaca, v ktorom matka podala návrh na súd. Súd nepovažoval zvýšenie výživného na každé z maloletých detí na sumu 275 eur mesačne za odôvodnené, pretože v konaní bolo výpoveďami otca, matky ako aj maloletých detí preukázané, že otec sa okrem platenia súdom určeného výživného podieľa na starostlivosti o svoje dcéry aj tým, že im platí poplatky za športové aktivity, kupuje im oblečenie, kúpil im taktiež elektrické kolobežky v hodnote 700 eur. Okrem toho sú deti u neho každý druhý víkend od piatka do pondelka, kedy im otec zabezpečuje stravu a prispieva im aj vreckovým. Tieto výdavky, ktoré otec znáša dobrovoľne súd zohľadnil pri rozhodovaní o výške zvýšeného výživného.

3.

Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie rozhodol o zvýšení výživného s účinnosťou od 1.4.2022, bolo potrebné rozhodnúť tiež o zročnom výživnom, ktoré od 1.4.2022 do 31.5.2023, t.j. za 16 mesiacov je vo výške 700 eur na A., čo predstavuje rozdiel medzi zvýšeným výživným a doteraz určeným výživným a to isté platí aj v prípade maloletej C., s tým, že táto suma u nej je 560 eur. Prvoinštančný súd zročné výživné povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne na každé z detí spolu s bežným výživným do rúk matky s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stane zročným celý dlh. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletými deťmi, tak rozsah styku podľa rozsudku č.k. 9P/164/2018 zo dňa 10.1.2019 zostáva zachovaný okrem styku, ktorý bol stanovený na každú nepárnu stredu od 14.00 hod. do 18.00 hod. , nakoľko tento sa dlhodobo nerealizuje a preto bol ohľadne tejto doby zrušený. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

4.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec (z obsahu odvolania vyplýva, že napadol iba zvýšenie vyživovacej povinnosti a s tým súvisiaci výrok o zročnom výživnom). Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. e), f) a h) Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP). Mal za to, že prvoinštančný súd rozhodol v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého „v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé“, čím sa stáva rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľným. V tejto súvislosti ďalej poukázal na to, že z odôvodnenia nevyplýva ako dospel súd k záveru, že je dôvod na zmenu výšky výživného smerom nahor, ak sa návrh opieral o nejasné a nekonkrétne formulácie – dokonca preukázateľné klamstvá do budúceho času, ktoré napokon na súdnych pojednávaniach boli vyvrátené a nepreukázané. Z rozhodnutia nie je zjavné, ako prvoinštančný súd a na základe čoho

súd vypočítal sumu, o ktorú zmenil a navýšil ostatnú výšku výživného (matematický vzorec, či úvahu súdu), čím sa tento rozsudok stáva nepreskúmateľným. Ďalej otec uvádzal niektoré tvrdenia matky (tieto však nesúviseli so zvýšením vyživovacej povinnosti), ktoré označil za klamstvá z jej strany. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu, resp. návrh matky na zvýšenie výživného zamietne alebo rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.

K odvolaniu otca sa vyjadrila písomne matka, ktorá jeho podanie považuje za akúsi zmes sťažovania sa. Poukázala na to, že otec nepredložil žiadne relevantné argumenty, prípadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že by odvolací súd mal rozhodnúť inak ako súd prvej inštancie. Mala za to, že bolo jednoznačne preukázané, že došlo na jej strane, ďalej na strane maloletých detí ako aj na strane otca k zmene pomerov. Na jednej strane uviedla, že u maloletých detí vzrástli náklady na ich výživu a výchovu a na druhej strane bolo tiež dostatočne preukázané, že otec má možnosti, schopnosti a za zárobkové pomery na to, aby platil zvýšené výživné. Poukázala na jeho vozový park, zbrane, ktoré si stále nakupuje nové ako aj nehnuteľný majetok, ktorý rokmi naakumuloval. Svedčí to o tom, že je schopným podnikateľom, vie sa o seba postarať a zarobiť nadpriemerné zárobky. V závere svojho podania otcovi odkázala, že ak nemá peniaze na platenie výživného na jeho vlastné deti, tak nech predá niektoré z množstva nehnuteľností na listoch vlastníctva a bude mať dostatok peňazí nielen na výživné, ale aj na iné veci, na svoje záľuby (napr. poľovníctvo). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6.

Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je.

7.

Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej správny právny záver. V odvolaní otec neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by zakladali zmenu napadnutého rozsudku.

8.

Tým, že predmetom konania v danej veci je zmena rozhodnutia o výživnom, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý jasne definuje dôvody majúce za následok zmenu rozhodnutia o výživnom. Za takúto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo dieťaťa, musí ísť pri tom o podstatnú zmenu pomerov. Úlohou súdu pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, pri zachovaní práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9.

Pokiaľ ide o samotný rozsah zvýšenia výživného zo strany otca voči maloletým odvolací súd uvádza, že každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená len osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť (§ 62 ods. 1, 2 ods. 4 Zákona o rodine). Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napr. bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného, ako peňažného príspevku na úhradu potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (strava, bývanie, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Pokiaľ súd z vykonaného dokazovania dospeje k záveru, že od poslednej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti povinného rodiča došlo k podstatnej zmene v pomeroch, či už na strane maloletých detí alebo ich rodičov, odôvodňujúcej zvýšenie rozsahu vyživovacej povinnosti osoby výživou povinnej voči deťom, zároveň rozhodne aj o tom, ako sa táto

zmena v pomeroch prejaví aj v doposiaľ určenej výške výživného, zohľadniac možnosti a schopnosti jeho rodičov prispievať na výživu maloletých detí.

10.

V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu na zvýšenie výživného zo strany matky z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb oboch maloletých detí v čase podania návrhu ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného na obe maloleté deti, t.j. v čase posledného rozhodovania o výživnom, ktoré bolo realizované na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k. 11P/5/2017-184 zo dňa 10.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č.k. 9CoP/32/2017-236 zo dňa 12.10.2017, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.11.2017. Je potrebné konštatovať, že už len samotné uplynutie doby od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti možno považovať za dôvod pre zvýšenie vyživovacej povinnosti otcovi voči maloletým deťom, nakoľko od poslednej úpravy výživného uplynula doba takmer 5 rokov. Naposledy bola vyživovacia povinnosť upravená v roku 2017 a zo strany matky bol podaný návrh na zvýšenie výživného až v apríli roku 2022. Odvolací súd považuje za potrebné k veci uviesť aj to, že v zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

11.

Odvolací súd tiež uvádza, že dieťa má zo zákona právo na výživu, čo znamená, že rodičia majú voči svojmu dieťaťu explicitne uloženú povinnosť splniť ich zákonnú vyživovaciu povinnosť. Základnými podmienkami, od ktorých sa výška vyživovacej povinnosti rodičov na deti posudzuje, sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča a odôvodnené potreby dieťaťa, pričom dieťaťu zákon priznáva právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné, ktoré poskytuje povinný rodič slúži výlučne na uspokojenie základných potrieb maloletých detí, ktorými sú ošatenie, bývanie, kultúra, vzdelávanie, športové a rekreačné potreby, prípadne aj iné odôvodnené potreby, ktoré sú nevyhnutné pre zdravý telesný a duševný rozvoj a pre prípravu na uplatnenie sa v spoločnosti a v živote. Z tohto dôvodu je potrebné chápať, že výživné nie je určené rodičovi, ktoré mu boli deti zverené do starostlivosti a že toto má potrebný charakter.

12.

V neposlednom rade je taktiež potrebné uviesť, že odvolateľ vo svojom podaní neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní o zvýšení výživného v súlade s ustanoveniami § 62 a § 75 Zákona o rodine zohľadnil ako zmenu potrieb oboch maloletých, ku ktorej došlo za obdobie cca 5 rokov od poslednej úpravy výživného, tak aj schopnosti a možnosti matky, ktorá obom maloletým poskytuje výlučnú osobnú starostlivosť, ako aj schopnosti a možnosti otca. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní bolo jednoznačne preukázané, že pomery u oboch maloletých sa za posledných 5 rokov zmenili, nepochybne vzrástli výdavky na ich odôvodnené potreby spojené so stravou, odievaním, školskými potrebami, voľnočasovými aktivitami. V čase predchádzajúceho rozhodovania súdu maloletá A. bola žiačkou 2. triedy základnej školy a maloletá C. navštevovala dokonca materskú školu. V čase rozhodovania súdom prvej inštancie maloletá A. navštevovala 7. triedu základnej školy a maloletá C. bola žiačkou 4. triedy základnej školy. V neposlednom rade je taktiež potrebné prihliadnuť aj na životnú úroveň samotných rodičov oboch maloletých detí, keď z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že otec maloletých detí býva vo vlastnom rodinnom dome, v ktorom majú maloleté deti svoje detské izby. Otec vlastní 2 nákladné a 3 osobné motorové vozidlá, vlastní tiež motorovú štvorkolku, ktorá bola dňom 25.5.2022 vyradená z premávky. Podľa listov vlastníctva je otec vlastníkom ornej pôdy, lesných pozemkov, vodnej plochy a trvalých trávnatých porastov v okrese Topoľčany v rôznych spoluvlastníckych podieloch, je výlučným vlastníkom rodinného domu v obci D., na ktorom viazne záložné právo v prospech H. H., B. z dôvodu poskytnutého hypotekárneho úveru. Pozemok pod rodinným domom je v podielovom spoluvlastníctve rodičov, každý vlastní 1-icu. Okrem toho je otec maloletých detí držiteľom zbrojného preukazu platného od 25.11.2019 do 26.2.2029 s oprávnením na nosenie zbrane a streliva na ochranu osôb a majetku, na poľovné účely a na športové účely. Vlastní 7 strelných zbraní – guľovnice, brokovú kozlicu a samonabíjaciu pištoľ a odnímateľný tlmič. Otec je v súčasnosti spoločníkom a konateľom dvoch obchodných spoločností, a to

J. H. B. I. H., pričom podľa daňových priznaní za rok 2022 mali spoločnosti súčet výnosov z hospodárskej činnosti, a to J. s.r.o. v sume 16.775,22 eur a spoločnosť I. s.r.o. v sume 264.726,97 eur.

13.

Pokiaľ ide o matku maloletých detí, tak táto bola od 1.10.2017 do 31.12.2022 zamestnaná v spoločnosti K. L. B.. M. s čistým priemerným mesačným zárobkom 845 eur, ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou bez udania dôvodu. Od 1.1.2023 je evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny D., robí si environmentálny kurz, poberá prídavky na maloleté deti spolu v sume 120 eur. Od Sociálnej poisťovne poberá dávky v nezamestnanosti v priemere mesačne 613 eur. Matka býva s deťmi vo vlastnom 3-izbovom byte, pričom mesačné náklady má na úhrady poskytované v s užívaním bytu v sume 127 eur, elektrina 22 eur, internet 22 eur, splátka hypotéky 180 eur. Ďalšie výdavky, ktoré matka preukázala, ide o mesačné platby za telefóny, poisťky, platby obedov pre deti v škole.

14.

Z porovnania životnej úrovne oboch rodičov jednoznačne vyplýva, že táto je vyššia u otca. V ďalšom odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov spolu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolí. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II., ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.).

15.

Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

16.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3:0. (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).